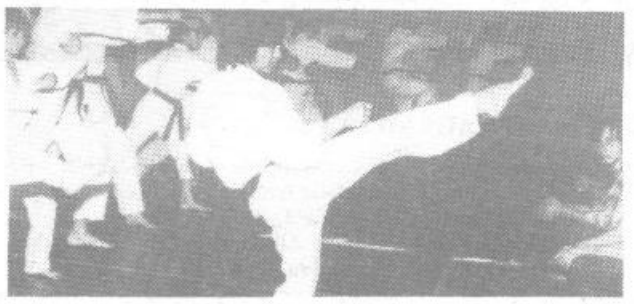

SANKUKAI KARATE

VPIS NOVIH ČLANOV V TRENINGE KARATEJA IN SAMOOBRAMBE

Karate klub Forum vas zopet vljudno vabi, da se vključite v eno od številnih in raznovrstnih vadbenih skupin.

Nudimo vam tako možnost vrhunskega kot tudi kvalitetnega rekreativnega treninga. Trening je prilagojen vsem starostnim kategorijam tako za ženske kot za moške. S treningom si lahko zelo izboljšate počutje in vitalnost, obenem pa se naučite učinkovite samoobrambe. Za vrhunske tekmovalce imamo organizirano možnost udeležbe na rednih mesečnih turnirjih in vseh prvenstvenih tekmovanjih. Poleg redne športne dejavnosti pa skrbimo tudi za družabno in zabavno življenje, saj organiziramo praznovanja, srečanja ter letne in zimske karate šole v večjih turističnih centrih.

PIONIRSKA KARATE ŠOLA vključuje vse mlajše generacije od 7 leta starosti dalje in ima treninge ločeno v zgodnejših urah.

Naš moto je: naredite nekaj zase – pridite, poglejte in se odločite!

VPIS IN INFORMACIJE OD 29. 1. DO 19. 2. OB PONEDELJKIH IN SREDAH OD 18.–20. URE V OSN. ŠOLI OSKAR KOVAČIČ (Dolenjska c. 20 – nasproti strelišča)

TORKIH IN ČETRTKIH OD 18.–20. URE V DRUŽBENEM DOMU STADION (Staničeva 41 – za stadionom Olimpije)

Trenerji: Vlado Paradižnik mojster karateja 5. DAN, Slavko Šorotar 3. DAN, Miha Lavrič 1. DAN in Bojan Puklavec 1. DAN.

JOGA

DRUŠTVO »JOGA V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU« iz Ljubljane organizira predavanje o jogi, njenih pojavih in duhovnosti.

PREDAVATELJ: PARAMHAUS SWAMI MAHESHVARANANDA

Predavanje bo 13. 2. ob 20. uri v kinodvorani VIČ v Ljubljani.

Ljubitelji Joge vabljeni!!

NOVA POPRAVLJALNICA

Pokvarjeni gospodinjski aparati (večji in manjši), električna orodja in elektro instalacije imajo že dober mesec »zdravnika« sedaj še v Šentvidu na Ulici pregnancev 3 (za papirnico Pero ob Prušnikovi), kjer je Janez Rešek odprl svojo delavnico »Elektrousluge«.

Da so tovrstne storitve še kako potrebne, je ugotovila tudi tamkajšnja krajevna skupnost, ki je omogočila najem lične hišice, kjer mojster Rešek sprejema, popravlja in izdaja gospodinjske in druge aparate. Delavnica je odprta od 9. do 12. ure in od 17. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Janez Rešek se trudi, da bi aparate popravil čimprej, najpogosteje je to v dveh dneh. Malce dlje časa traja, če ni na zalogi rezervnega dela. Takoj pa so izdelani raznovrstni barvni ključi, narejeni iz zelo lahke kovine.

S. V.

URARSTVO JAGNJE
Brilejeva 2, Ljubljana

SERVIS SEIKO UR

Nudim vam

PRODAJO VSEH VRST UR IN BATERIJ, POPRAVILO ROČNIH, ŽEPNIH, NAMIZNIH IN STENSKIH UR.

Delovni čas od 10. do 18. ure.

STRELSKO TEKMOVANJE

Občinska strelska zveza je lani decembra organizirala in uspešno izvedla MNOŽIČNO STRELSKO TEKMOVANJE V POČASTITEV DNEVA JLA, pod pokroviteljstvom Sveta za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito skupščine občin-e Ljubljana Šiška.

Na tekmovanju je nastopilo 27 tročlanskih ekip, oz. 89 strelcev posameznikov. Od tega 6 ženskih ekip (20 udeleženk in 10 pionirjev).

Najuspešnejše ženske – ekipno:

1. SD Tabor 69	485 krogov (prehodni pokal + plaketa)
2. SD Proleter	484 krogov (plaketa)
3. SD Ljubo Šercer	464 krogov (plaketa)

Ženske – posamezno:

1. Sladič Polona SD Proleter	185 krogov (medalja)
2. Premović Vesna SD Proleter	178 krogov (medalja)
3. Kavaš Metka SD Ljubo Šercer	170 krogov (medalja)
4. Lavrič Katarina SD Tabor 69	168 krogov (diploma)
5. Justinek Leonida SD Agrostroj	167 krogov (diploma)

Najuspešnejši moški – ekipno:

1. SD Tabor 69	532 krogov (prehodni pokal + plaketa)
2. SD Barle Avgust	531 krogov (plaketa)
3. SD Proleter	522 krogov (plaketa)
4. DO IMP-črpalke	519 krogov (diploma)
5. DO Litostroj	514 krogov (plaketa)

Moški – posamezno:

1. Bahek Štefan SD Barle Avgust	184 krogov (medalja)
2. Kastelic Karel DO IMP-črpalke	183 krogov (medalja)
3. Burić Vjeran SD Ljubo Šercer	182 krogov (medalja)
4. Lilik Sandi SD Tabor 69	179 krogov
5. Naumović Dejan SD Proleter	177 krogov

Najuspešnejši pionirji – pionirke:

1. Marković Bojan SD Proleter	171 krogov
2. Žvan Tina SD Proleter	166 krogov
3. Zupančič Toni SD Litostroj	164 krogov
4. Kmetič Damjan SD Litostroj	164 krogov
5. Prvinšek Borut SD Ljubo Šercer	163 krogov

Iz podatkov o udeležbi in o rezultatih je razvidno, da je tekmovanje bilo resnično množično in zelo uspešno.

Očitno so na tem tekmovanju bili najuspešnejši strelci SD Tabor 69, saj so v obeh konkurencah (moški – ženske) osvojili prehodne pokale in zlato plaketo. V imenu pokroviteljstva je priznanja izročil sekretar sekretarijata za LO in DS občine Ljubljana Šiška tov. Jaklin.

Prijetno so presenetili strelci delovne organizacije IMP-črpalke, saj so v zelo močni konkurenci bili četrti, posamezno pa tov. Kastelic Karel odličen drugi.

To je bilo že četrto množično tekmovanje izvedeno v letu 1989.

Pokroviteljem množičnih tekmovanj OO ZZB NOV, OK SZDL in Svetu za LO in DZS občine Ljubljana Šiška, se iskreno zahvaljujemo za prispevek in sodelovanje, z željo, da bi ta pokroviteljstva postala sestavni del programov aktivnosti teh organov.

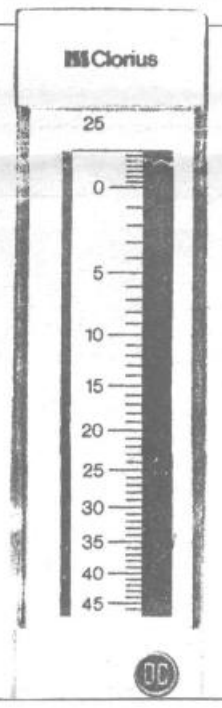

RPM d.o.o

ENERGIJA – EKOLOGIJA – EKONOMIJA

3E

Podjetje RPM d.o.o. Ljubljana, vam predstavlja projekt 3E s katerim dosežemo bolj učinkovito porabo toplotne energije, čistejše okolje in boljše gospodarske učinke na področju daljinskega ogrevanja.

Obiščite ali pokličite nas!

Celovška c. 264
Ljubljana
tel.: 573-813

SVET IZOBRAŽEVALNEGA CENTRA ORGANOV ZA NOTRANJE ZADEVE

RAZPISUJE VPIS UČENCEV V KADETSKO ŠOLO ZA MILIČNIKE ZA ŠOLSKO LETO 1990/91

Na razpis se lahko prijavijo moški, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

– da so uspešno končali osnovno šolo
– da niso starejši od 17 let
– da so telesno in duševno zdravi
– da obvladajo slovenski jezik
– da jim ni bil s pravnomočno sodno odločbo izrečen vzgojni ukrep ter da niso v kazenskem postopku.

V Kadetsko šolo za miličnike bo sprejetih 220 učencev.

V šoli poteka vzgojnoizobraževalni program v srednjem izobraževanju za pridobitev strokovne izobrazbe V. stopnje zahtevnosti za opravljanje del in nalog miličnika.

Izobraževanje za poklic traja štiri leta in se prične 1. septembra 1990. V tem času učenec odsluži vojaški rok, ki mu je priznan potem, ko opravlja dela in naloge miličnika najmanj dve leti.

Po končanem šolanju mora učenec delati v organih za notranje zadeve najmanj dvakrat toliko časa, kolikor traja šolanje.

Med šolanjem živi učenec v domu za učence in ima pravico do brezplačnega stanovanja in hrane, uniforme, učnih pripomočkov, do preventivnega zdravstvenega varstva in do denarnega zneska za osebne potrebe.

Starši oziroma zakoniti zastopnik in učenec sklenejo z republiškim sekretariatom za notranje zadeve pogodbo o šolanju.

Kandidti naj se prijavijo za razpis čimprej, najkasneje pa do 31/03-90 na najbližji postaji ali oddelku milice.

Prijavo za vpis na obrazcu 1.20 morajo obvezno podpisati starši oziroma zakoniti zastopnik, kar je hkrati dokazilo o njihovem dovoljenju za vpis. Priložiti morajo še pisno mnenje šole, v kateri so se zadnje leto šolali, spričevali sedmega in 1. polletja osmega razreda OŠ ter izpisek iz rojstne matične knjige.

Kandidati ki bodo izpolnjevali vse navedene pogoje, bodo vabljeni na zdravniški pregled, preizkus psihofizičnih zmogljivosti in preizkus iz znanja slovenskega jezika.

Pri sprejemu v Kadetsko šolo za miličnike bodo imeli prednost kandidati z boljšim učnim uspehom in kandidati, ki bodo uspešnejši pri preizkusu znanja. O rezultatih sprejema bodo kandidati sproti obveščeni, najkasneje pa do 20/06-1990.

Vsa pojasnila dajejo:

1. Postaja milice Ljubljana Šiška, Celovška cesta št. 140, tel. 555-129 in
2. Oddelki milice Šentvid, Prušnikova ulica 51, tel. 51-120,
3. Oddelek milice Medvode, Seškova ulica št. 7, tel. 611-037, 611-038,
4. Oddelek milice Vodice, Kamniška cesta 43, tel. 843-149.

PM LJUBLJANA ŠIŠKA Z ODDELKI MILICE

PONUDBA

Obveščam vas, da izdelujem stojala za kolesa in kompletne pokrite kolesarnice.

V kolikor še nimate ustrezno rešeno shranjevanje koles, ali so kapacitete premajhne, se priporočam, pokličite me in dogovorili se bomo za konkretno naročilo.

Obenem vas obveščam, da izdelujem tudi tipske garažne enote za (službene) avtomobile ali kamp prikolice oz. vse vrste nadstreškov.

Janez ŠKRLJ
Kovinska delavnica
Ul. Antona Skoka 9, 61230 Domžale,
tel. 721-223

OB RAZSTAVI V MEDVODAH

Razočaranje ljudi, ki so se namenili ogledati razstavo DRUŠTVENO ŽIVLJENJE V MEDVOŠKI OKOLICI V LETIH 1898–1941, a so naleteli na zaprta vrata tamkajšnjega doma Svobode, se nam zdi povsem upravičeno. Tudi nam se je pripetilo isto, ko smo se – nekajkrat sami, enkrat pa skupaj z udeleženci raziskovalnega tabora – skušali prepričati o upravičenosti njihovih pritožb.

Vendar pa skupina »Mlado klasje« ne nosi nobene odgovornosti za nastalo stanje, čeprav je na vabilih, v Javni tribuni in v Delu navedena kot soorganizator prireditve. Po dogovoru z DPD Svoboda v Medvodah, oz. njegovo odgovorno osebo Branetom Praznikom, smo se zavezali, da bomo pripravili gradivo, postavili naš del razstave, ter izvedli glasbeni program ob otvoritvi, kar smo vse tudi korektno storili. Za čuvanje dvoranc pa je bilo za čas od 12. 1. do 12. 2., vsak dan od 17.–19. ure zadolženo omenjeno društvo.

Ne mislimo se vtikati v notranje zadeve DPD Svoboda, kajti prepričani smo, da bo samo sposobno poklicati na zagovor tistega, ki je povzročil neizpolnitev opisanih dogovorov. Dovolimo si le izraziti mnenje, da je ravnanje društva izraz skrajne netaktnosti do naše skupine kot pripravljalke razstave, nadalje do mladih raziskovalcev, ki so podatke zbirali ter nenazadnje tudi do vseh tistih prijaznih ljudi, ki so nam gradivo posodili z namenom, da ga uporabimo na razstavi, zdaj pa si tega niti ogledati ne morejo.

Prav slednjim, pa tudi ostalim občanom, javno sporočamo, da bomo v bodoče v Medvodah iskali resnejšega partnerja za predstavitev svojih raziskovalnih rezultatov, ki bodo kmalu tudi v knjižni obliki prišli na dan.

za skupino »Mlado klasje« in udeležence raziskovalnega tabora Andrej Mrak

ODGOVOR

V Medvodah je v domu SVOBODE odprta razstava s prej omenjenim naslovom. Pripravila jo je skupina MLADO KLASJE iz Staneže, z mladimi raziskovalci iz Osnovne šole Preska.

Razstavo je pomagalo pripraviti tudi naše društvo: od preslikave starih fotografij do namestitve v razstavni prostor in propagande, ter se navsezadnje »zadolžilo«, da bo tudi poskrbelo za odpiranje razstavnega prostora. Precej Medvodčanov je videlo razstavo, predvsem med filmskimi predstavami. Člani društva so tudi redno odpirali razstavni prostor. Dogodilo se je, da so zaradi dejavnosti v domu za nekaj časa zaprli glavni vhod. Vsem, ki so prišli med tem v dom, se opravičujemo.

Ob izzivanju Andreja MRAKA pa moram pristaviti še nekaj besed: kakor je dober etnolog, je prav tako z njim težko sodelovati na organizacijskih področjih. Morda bi bilo lažje, če bi poznali še kakšnega člana skupine Mlado klasje – če ni to zgolj on sam. Če bi mu pomagali člani skupine, potem bi izdali še brošuro o razstavi, ki jo je obljubljal. Očitno pa se zaradi njegovega samoljublja nekatere zadeve ne premaknejo in se še dolgo ne bodo, če bo zadeve razčiščeval v časopisih in z enostranskimi dialogi. Še tole: Uredništvo sem prosil, naj mi pokaže njegovo pismo, ki ga je obljubljal, zato sem tudi tik pred izdajo pristavil še svojega.

Brane PRAZNIK, predsednik DPD SVOBODA

68. Medno: Ena izmed vaških zgodb

– Medno. V deželno bolnico so včeraj popoldne prepeljali 48-letnega Franca Brodnika iz Medna. Mlatilnica mu je zmečkala levo roko, tako da so mu jo morali orezati.

Urednik Slovenca je 7. marca 1903 objavil pričujoče poročilo o nezgodi, ki se je pripetila v Mednu pri Šentvidu. Zanj je bila to samo ena izmed vestičk, kakršne je pogosto prejemal od svojih dopisnikov s podeželja. Kmetu Brodniku pa je žalostni dogodek docela spremenil življenjsko pot.

Medanska številka dvaindvajset nosi že dolga leta domače ime »pri Mačku«. Tako so se v davnih letih tu zares pisali, pozneje pa so novi gospodarji prinesli drugačne priimke. Sredi prejšnjega stoletja je v njej gospodaril Jakob Žagar. Petintrideset let je imel, ko je vrgel oči za Aljaževo Micko iz Zavrha pod Šmarno goro. Dekle je bilo sestra takratnega bogoslovca, pozneje pa znanega župnika in planinca Jakoba Aljaža. Od svojega ženina je bila mlajša kako desetletje. Rodilo se jima je četvero otrok vse do leta 1875, ko je žena nenadoma umrla. Pustila je Jakoba samega z desctletnim Ivanom, šestletno Micko in štiriletno Manco. Skrb za sirote je prevzela še živeča Jakobova mati. A že tri leta pozneje je »bela žena« zopet potrkala na vrata Mačkove domačije. Tokrat sta odšla z njo stara mati in sinček Ivan. Zdaj je Jakob ostal sam z mladima deklicama. Kaj mu je ostalo drugega, kot da se še enkrat oženi. Izbral je Tomažkovo Manco, Marijano Pipan iz Vižmarij, ki je bila celih dvajset let mlajša od njega. Novih otrok v zakonu ni bilo in tudi Jakob ni dolgo užival njegovega sadu. Čez šest let so ga odnesli na šentviško pokopališče.

Za odraščajoči siroti, ki sta zdaj ostali še brez očeta, se je zavzel stric Jakob Aljaž, takrat župnik na Blejski Dobravi. Z njim sta se pozneje preselili v Dovje. Mlajša Manca se je menda poročila, Micka pa je do smrti ostala samska. Pomagala je stricu v kuhinji ter orglala v tamkajšnji cerkvi. Po očetu je podedovala nekaj premoženja in prav to je odigralo odločilno vlogo v naši narodni in planinski zgodovini. Vsi namreč vemo, da je Jakob Aljaž leta 1895 za lasten denar, en sam samcat goldinar, kupil svet na vrhu Triglava. Izdelava stolpa, ki ga je tjakaj nameraval postaviti pa je veljala celih tristo goldinarjev. Ker je bil Aljaž v denarni stiski, je na pomoč priskočila nečakinja Micka in mu posodila omenjeno vsoto. Tako je zapuščina Mačkove hiše v Mednu rešila iz rok tujcev eno najsvetejših točk našega naroda – vrh očaka slovenskih gor.

Toda vrnimo se nazaj v Medno. Jakobova vdova je počakala leto žalovanja ter se potem znova poročila. Sama že v srednjih letih je vzela devet let mlajšega Dolenjca iz Žalne, Matijo Brodnika. Toda tudi zakon s tem možem je bil brez otrok. Ko je leta 1899 obubožal eden izmed medanskih gospodarjev, je Matija kupil njegovo domačijo ob glavni cesti in si v njej uredil gostilno. Mačkovo hišo pa je prodal svojemu bratu Francu za lepih sedem tisoč goldinarjev. Dve leti je trajalo da je Franc Brodnik celotno kmetijo iz Žalne preselil v Medno. Z njim so sem prišli še žena in osmero otrok, od katerih je bil zadnji, leta 1901, rojen še na Dolenjskem. Poleg vsega so v Medno prepeljali tudi domač kozolec. – Franc je bil namreč v svoji mladosti delavec v slavonskih gozdovih. Tam si je prislužil les za dvojni kozolec imenovan »toplar«. Spričo truda, ki ga je imel z njim je bil nanj precej navezan in je zato tudi njega sklenil postaviti na novem domu. V Žalni so ga popolnoma razstavili, ga naložili na dvanajst voz – parizarjev – ter jo mahnili proti Gorenjski. Blizu domačega dvorišča so mu določili mesto, ga tam ponovno sestavili in tako danes predstavlja vaško posebnost, kajti takega ni daleč naokoli.

Že dve leti po prihodu v naše kraje pa se je Francu zgodila nesreča, o kateri beremo v dnevniku Slovenec. Pri delu z mlatilnico je neprevidno vtaknil roko med kolesje, ki mu je posnelo kožo in zdrobilo kosti.

Takratna medicina mu je pomagala le toliko, da so mu roko odrezali. Kaj je bilo lahko hujšega za kmeta kot ravno ta nezgoda. Franc si je pri košnji in drugih opravilih pomagal tako, da je orodje, namesto ob roko prislanjal k telesu. Te pa je bilo usodno zanj. Dobil je raka na želodcu ter se dvanajst let po nesrečnem dogodku, januarja 1915 poslovil od sveta.

– Taka je zgodba Mačkove domačije, kakršno je doživele v letih od 1865, ko je Jakob Žagar priženil mlado nevesto, do začetka 1915, ko so pokopali Franca Brodnika. Komaj pol stoletja je preteklo med tem časom, pa se je vendar med njenimi zidovi zvrstilo toliko zanimivih in različnih usod. – Zamenjala je tri hišne gospodarje, prisluhnila utripu štirih mladih življenj, ter žalovala za tistimi, ki so se izpod njenega krova poslovili za vedno.

Kdo ve koliko podobnih zgodb iz svoje preteklosti bi nam še lahko natresla, ko bi le znali in hoteli prisluhniti njeni pripovedi.

Andrej Mrak